

Mijn moestuin en ik, aflevering 31

Ervaringen van een nooit uitgeleerde moestuinier

De decembermaand met zijn feestelijkheden ligt alweer een maand achter ons. De kerstboom is afgetuigd, de kerstspullen opgeborgen, de oliebollen en appelflappen opgegeten. Na weken van gezelligheid volgt er een maand van rust.

Betrekkelijke rust

Regen, regen en nog eens regen en op dit moment veel wind. Code rood zelfs in een aantal provincies. Januari wordt beschouwd als de koudste maand van het jaar. De kans op sneeuw en ijs is dan het grootst. Sommigen dromen van een Elfstedentocht. Het was in 2017 twintig jaar geleden dat de laatste tocht werd gereden. Maar nee, op een enkele kouperiode na, is het tot nog toe zacht voor de tijd van het jaar.

Katjes bengelen in de wind

De extreme weersomstandigheden overal in de wereld, hitte en grote droogte in Zuid Afrika met een watertekort in Kaapstad, overstromingen in delen van Azië, sneeuwstormen in het oosten van de VS en enorme bosbranden gevolgd door modderstromen door hevige regenval in Californië.

Het geeft te denken. Misschien hebben al deze gebeurtenissen te maken met een natuurlijk proces, maar ik geloof echt dat menselijk handelen er ook een

belangrijke rol in speelt. Het lijkt een ver van mijn bed show, waar wij als enkeling weinig aan kunnen doen. Er luidt echter een gezegde: verbeter de wereld en begin bij jezelf.

Dus zo aan het begin van een nieuw jaar en een nieuw tuinseizoen vind ik het een mooi moment om aan dat gezegde gehoor te geven. Ik ben niet zo van de goede voornemens in het nieuwe jaar, maar plannen heb ik wel en die betreffen, hoe kan het ook anders, de moestuin.

Dit jaar wordt het mijn zesde seizoen als moestuinier. In de afgelopen jaren heb ik veel geleerd met vallen en opstaan, door te experimenteren, door te luisteren naar de adviezen van tuinleden met veel ervaring, door informatie op te zoeken in boeken, tijdschriften en op internet.

Een mens is nooit uitgeleerd is mijn opvatting. En dat is vaak alleen maar leuk.

Ik ervaar het als een boeiend avontuur om nieuwe ervaringen op te doen. Zo ook wat het tuinieren betreft. En die kans is er nu!

Frisgroen blad van fluitenkruid

Komende maanden zal een aantal leden van onze vereniging en die van 't Is Altijd Wat in onze kantine een cursus **Ecologisch Tuinieren** volgen.

Al zoveel mogelijk probeer ik met respect voor de natuur te tuinieren. Kunstmest en chemische bestrijdingsmiddelen gebruik ik niet. De tuin krijgt compost en organische mest om de grond te verbeteren. En voor het eerst heb ik aan het eind van het vorige seizoen de grond niet meer gespit. Enkel wat opengebrouwen met de spitvork. De gedachte hierachter is dat de structuur van de grond en het bodemleven hierdoor zo min mogelijk wordt verstoord. Planten die spontaan opkomen mogen blijven staan als ik merk dat insecten ze graag bezoeken. Hoopjes brokken steen, die ik uit de grond heb gehaald, laat ik liggen sinds ik heb ontdekt dat het een schuilplaats is voor onder

meer kikkers en padden. Dood plantenmateriaal mag blijven liggen tot het nieuwe tuinseizoen. Overgebleven zaden erin zijn voedsel voor vogels en leveren schuilplaatsen op voor insecten. Deze zijn op hun beurt voedsel voor bepaalde vogels. Er hangt een insectenhotel en vogelkastje.

Maar ik heb de overtuiging dat het nog beter kan.

Wat is er mooier dan je tuin zo aantrekkelijk mogelijk te maken voor bijen, vlinders en de talloze andere insecten, voor diverse soorten vogels, voor amfibieën en kleine zoogdieren.

De tuin wordt hierdoor ook voor jezelf een nog fijnere plek om in te vertoeven.

Ik vind het leuk om me te verdiepen in hoe ik dit kan realiseren. En ik ben verheugd te merken dat er in beide verenigingen meer mensen zijn die zich ermee bezig houden.

Ik kijk daarom uit naar de cursus die in februari start!

Maar ondertussen kan ik me ook praktisch voorbereiden op een nieuw seizoen van moestuinieren.

Uitdokteren waar alle groenten moeten staan met het beginsel van wisselteelt in het achterhoofd. Kijken naar welke gewassen goed bij elkaar passen. De zadenvoorraad is gecontroleerd en een nieuwe bestelling hoop ik binnenkort in Dordrecht te kunnen ophalen.

En binnenkort mag ik weer starten met voorzaaien.

Ook de natuur toont dat een nieuw seizoen voor de deur staat. Vogels laten met hun gezang mogelijke indringers weten dat het hún territorium is. De eerste sneeuwkllokjes bloeien al. Ik heb zelfs al vroege narcissen zien bloeien. Groengele katjes bengelen in de wind. Het blad van fluitenkruid staat al friscgroen boven de grond.

Een winterstorm raast over ons land maar het voorjaar staat echt in de startblokken! Heerlijk!

Sneeuwkllokjes als lentebode

Mildred Steevensz, januari 2017